

Warszawa, dnia 21 lutego 2020 r.

Poz. 285

USTAWA

z dnia 23 stycznia 2020 r.

o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Inspekcja jest powołana do kontroli przestrzegania przepisów o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów i praw konsumentów finalnych.”;

2) w art. 17:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j oraz k w brzmieniu:

„j) kontrola oznakowania wprowadzanych do obrotu produktów genetycznie zmodyfikowanych (produktów GMO) w rozumieniu art. 3 pkt 16 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2019 r. poz. 706),

k) kontrola oznakowania genetycznie zmodyfikowanej żywności w zakresie wymagań określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 432) oraz rozporządzeniu (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącym możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającym dyrektywę 2001/18/WE (Dz. Urz. UE L 268 z 18.10.2003, str. 24, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 455);”

– po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) kontrola prawidłowości wprowadzania do obrotu i oznakowania materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością;”

b) uchyla się ust. 3;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych, ustawę z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego, ustawę z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego, ustawę z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym, ustawę z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim oraz ustawę z dnia 13 czerwca 2019 r. o oznakowaniu produktów wytworzonych bez wykorzystania organizmów genetycznie zmodyfikowanych jako wolnych od tych organizmów.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 368 z 23.12.2006, str. 99, Dz. Urz. UE L 211 z 11.08.2007, str. 40, Dz. Urz. UE L 97 z 09.04.2008, str. 64 oraz Dz. Urz. UE L 231 z 06.09.2019, str. 1.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241.

- 3) w art. 17a uchyla się ust. 2;
- 4) w art. 19:
 - a) uchyla się ust. 4 i 5,
 - b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Czynności wynikające ze stosunku pracy wobec wojewódzkiego inspektora oraz jego zastępcy wykonuje wojewoda w porozumieniu z Głównym Inspektorem.

7. Główny Inspektor może w każdym czasie wystąpić do wojewody o odwołanie wojewódzkiego inspektora, jeżeli przemawia za tym interes Inspekcji, a w szczególności, jeżeli działalność wojewódzkiego inspektora lub podległej mu jednostki na terenie właściwości danego wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych zagraża prawidłowemu wykonywaniu zadań Inspekcji.”;
- 5) w art. 20:
 - a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Główny Inspektor sprawuje nadzór nad wojewódzkimi inspektorami, w tym ma prawo kontroli ich działalności oraz wydawania im wytycznych i wiążących poleceń dotyczących podjęcia czynności w zakresie ich merytorycznego działania, a także może żądać od nich informacji w zakresie działania Inspekcji.

1b. Wytyczne i polecenia, o których mowa w ust. 1a, nie mogą dotyczyć rozstrzygnięć co do istoty sprawy załatwianej w drodze decyzji administracyjnej.”;
 - b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Główny Inspektor może podejmować czynności należące do zakresu działania wojewódzkiego inspektora, w tym przeprowadzać kontrolę, jeżeli jest to uzasadnione szczególną wagą sprawy lub przyczynami organizacyjnymi. W tych przypadkach Główny Inspektor staje się organem właściwym.

5b. O podjęciu czynności, o których mowa w ust. 5a, Główny Inspektor niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora, do którego zakresu działania należą podjęte czynności, wraz z podaniem przyczyny podjęcia tych czynności.”;
- 6) w art. 24 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organy administracji rządowej, państwowe jednostki organizacyjne oraz jednostki samorządu terytorialnego, na wniosek organów Inspekcji, udostępniają im nieodpłatnie dane niezbędne do wykonywania zadań Inspekcji, w szczególności przeprowadzania kontroli oraz wydawania decyzji administracyjnych.”;
- 7) po art. 24a dodaje się art. 24b w brzmieniu:

„Art. 24b. Organy Inspekcji oraz upoważnieni przez nie pracownicy Inspekcji, wykonując zadania Inspekcji, podlegają ochronie prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych.”;
- 8) w art. 28:
 - a) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Protokół sporządza się w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach.”;
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Protokół podpisują przeprowadzający kontrolę oraz osoba, o której mowa w ust. 3; w przypadku odmowy złożenia podpisu przez osobę, o której mowa w ust. 3, przeprowadzający kontrolę zamieści o tym wzmiankę w protokole.”;
 - c) dodaje się ust. 9–13 w brzmieniu:

„9. Podmiot kontrolowany może zgłosić do organu kontrolującego zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu.

10. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń organ kontrolujący rozpatruje je w terminie 7 dni od dnia ich zgłoszenia oraz, jeżeli to konieczne, przeprowadza dodatkowe czynności kontrolne w celu uzupełnienia stanu faktycznego opisanego w protokole kontroli.

11. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu. Aneks do protokołu podpisują przeprowadzający kontrolę i osoba, o której mowa w ust. 3.

12. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości albo w części organ kontrolujący przekazuje niezwłocznie, nie później niż w terminie, o którym mowa w ust. 10, swoje stanowisko na piśmie podmiotowi kontrolowanemu zgłaszającemu zastrzeżenia.

13. Przeprowadzający kontrolę albo organ kontrolujący może, z urzędu lub na wniosek podmiotu kontrolowanego, prostować błędy pisarskie i rachunkowe lub inne oczywiste pomyłki w protokole.”;

9) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. 1. Główny Inspektor oraz upoważnieni przez niego pracownicy Inspekcji są uprawnieni do nadzorowania kontroli przeprowadzanej przez wojewódzkich inspektorów w celu sprawdzenia prawidłowości przeprowadzania tej kontroli.

2. Przed przystąpieniem do nadzorowania kontroli, o której mowa w ust. 1, Główny Inspektor oraz upoważniony przez niego pracownik Inspekcji są obowiązani okazać legitymację służbową podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej oraz pracownikowi Inspekcji przeprowadzającemu kontrolę, a także okazać upoważnienie podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej, a w przypadku nieobecności tych osób – osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.

3. Do nadzorowania kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 24 ust. 1 pkt 1–2, 4 i 5 oraz art. 24a.

4. Główny Inspektor oraz upoważniony przez niego pracownik Inspekcji mogą dokonać zabezpieczenia, o którym mowa w art. 26, w sposób określony w art. 27.

5. Z czynności przeprowadzonych w toku nadzoru, o którym mowa w ust. 1, sporządza się protokół. Do sporządzania protokołu stosuje się przepisy art. 28.

6. W przypadku gdy Główny Inspektor albo upoważniony przez niego pracownik Inspekcji stwierdzi nieprawidłowości kontroli przeprowadzanej pod nadzorem, wydaje wojewódzkiemu inspektorowi polecenie niezwłocznego usunięcia tych nieprawidłowości.

7. Główny Inspektor kieruje do właściwego wojewódzkiego inspektora pisemne polecenia lub wytyczne, jeżeli jest to niezbędne w celu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości kontroli przeprowadzanej pod nadzorem.

8. Wojewódzki inspektor jest obowiązany poinformować Głównego Inspektora, w wyznaczonym przez Głównego Inspektora terminie, o sposobie wykonania poleceń lub wytycznych, o których mowa w ust. 7.”;

10) w art. 29:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wykonując zadania, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz e–k, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:”;

– w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) nakazać w punktach sprzedaży należących do podmiotu kontrolowanego wycofanie z obrotu całej partii artykułu rolno-spożywczego zafałszowanego, jeżeli stwierdzony rodzaj nieprawidłowości odnosi się do całej partii produkcyjnej artykułu rolno-spożywczego.”;

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 6, mogą być wydane przed zakończeniem kontroli.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 6, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

11) w art. 32:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są przeprowadzane w laboratoriach Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, w tym w krajowych laboratoriach referencyjnych, o których mowa w art. 100 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004,

dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾.”,

b) ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są finansowane ze środków Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

12) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy są obowiązani wnieść opłaty za czynności przeprowadzone w ramach kontroli:

- 1) granicznej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 2) jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych innej niż określona w pkt 1, w tym przeprowadzonej na podstawie przepisów odrębnych, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są wpłacane na rachunek bankowy odpowiednio Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;

13) w art. 40a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) uniemożliwia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary;
- 2) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ustawie, lub kontroli przeprowadzanych na podstawie przepisów odrębnych, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.”,

– w pkt 6 na końcu kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

- „7) nie wykonuje decyzji, o których mowa w art. 29 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości do trzykrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej, lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych będących przedmiotem tych decyzji, nie niższej jednak niż 500 zł.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–3a, wymierza, w drodze decyzji, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”,

c) ust. 5–5b otrzymują brzmienie:

„5. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

5a. Przed ustaleniem wysokości kary pieniężnej Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor może żądać okazania dokumentów związanych z ustaleniem okoliczności, o których mowa w ust. 5, w szczególności dotyczących obrotów, przychodu i wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

5b. W przypadku gdy przedsiębiorca nie uzyskał przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, przy wymierzaniu kary pieniężnej na podstawie ust. 1 pkt 4 lub 5 Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor wymierza karę pieniężną w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary, nie niższą jednak niż 1000 zł.”,

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

d) ust. 5d otrzymuje brzmienie:

„5d. O odstąpieniu od wymierzenia kar pieniężnych, o którym mowa w ust. 5c, rozstrzyga, w drodze decyzji, Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor.”,

e) ust. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„7. Kary pieniężne są wpłacane na rachunek bankowy odpowiednio Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

8. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁵⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁶⁾) w art. 299 w § 3 w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) organom Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w związku z kontrolami przeprowadzanymi na podstawie art. 17c ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178 oraz z 2020 r. poz. 285) oraz w zakresie prowadzonych postępowań w sprawie wymierzenia kar pieniężnych na podstawie art. 40a ust. 1–3a tej ustawy.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1480) art. 7b otrzymuje brzmienie:

„Art. 7b. Kontrolę używania języka polskiego w zakresie, o którym mowa w art. 7 i art. 7a, sprawują, odpowiednio do zakresu swoich zadań, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Inspekcja Handlowa, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz powiatowy (miejski) rzecznik konsumentów, jak również Państwowa Inspekcja Pracy.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1668 i 2166) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1:

– pkt 2e otrzymuje brzmienie:

„2e) kontrola znakowania wprowadzonych do obrotu produktów GMO w rozumieniu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o mikroorganizmach i organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2019 r. poz. 706), przeznaczonych dla konsumentów, z uwzględnieniem ust. 2, w tym pobieranie próbek i badanie próbek tych produktów w celu identyfikacji w tych produktach organizmów genetycznie zmodyfikowanych;”,

– uchyla się pkt 2f,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrole, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 2e, nie obejmują kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych.”;

2) w art. 10 uchyla się ust. 2;

3) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Prezes Urzędu może podawać do publicznej wiadomości następujące informacje o wynikach kontroli Inspekcji:

1) dane identyfikujące kontrolowany podmiot,

2) dane identyfikujące podmiot odpowiedzialny za produkt poddany kontroli,

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200.

- 3) dane identyfikujące produkt poddany kontroli,
- 4) miejsce (adres) przeprowadzonej kontroli,
- 5) ustalenia kontroli,
- 6) wykorzystanie ustaleń kontroli

– z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa i innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

2. Wojewódzki inspektor, w zakresie zrealizowanych przez siebie kontroli, może podawać do publicznej wiadomości informacje, o których mowa w ust. 1, z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa i innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

3. W przypadku gdy podmiotem, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, jest osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą, dane identyfikujące ten podmiot, które są podawane do publicznej wiadomości, obejmują firmę i miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

4. Prezes Urzędu oraz wojewódzcy inspektorzy publikują – odpowiednio na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo na stronach internetowych wojewódzkich inspektoratów – w całości treść decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy oraz przepisów odrębnych, z zastrzeżeniem, że publikacja uzasadnienia nie obejmuje informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa i innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.”;

4) w art. 18:

- a) w ust. 1 uchyla się pkt 2,
- b) uchyla się ust. 5 i 6;

5) w art. 26a pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) produktów niebezpiecznych – przez ich umieszczenie w pomieszczeniach i w warunkach spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych.”;

6) w art. 26b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli jest to możliwe, termin zabezpieczenia produktów określa się z uwzględnieniem terminów gwarancji oraz innych terminów określających ważność lub trwałość produktu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2020 r. poz. 140) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kontroli wykonywania przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych uprawnione są także, w ramach swoich kompetencji, inne jednostki administracji publicznej, a w szczególności Inspekcja Handlowa, Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwowa Inspekcja Sanitarna oraz urzędy górnicze.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2019 r. poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pełni funkcję organu kontrolnego w zakresie kontroli na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu owoców i warzyw;”;

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c w brzmieniu:

„1c. Kontrolę zgodności w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu przeprowadza się w sposób określony w załączniku V do rozporządzenia nr 543/2011.”;

2) uchyla się art. 15a;

3) w art. 18:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Główny Inspektor, po zasięgnięciu opinii wojewódzkich inspektorów, opracowuje plany selektywnych kontroli zgodności, o których mowa w art. 11 rozporządzenia nr 543/2011.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do kontroli handlowców, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej w zakresie obrotu owocami lub warzywami objętymi normami jakości handlowej owoców i warzyw, stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495).”;

4) w art. 40a:

a) w ust. 1:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) uniemożliwia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu lub kontroli składowania lub transportowania tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53 i 252), zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”, za rok poprzedzający rok nałożenia kary;

2) utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzenie kontroli jakości handlowej owoców i warzyw wprowadzanych do obrotu lub kontroli składowania lub transportowania tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odmawia okazania wojewódzkiemu inspektorowi dokumentów towarzyszących danej partii owoców i warzyw lub nie zamieszcza w tych dokumentach odpowiednich informacji wymaganych zgodnie z art. 5 rozporządzenia nr 543/2011 lub zamieszcza w tych dokumentach informacje nieprawdziwe lub niekompletne, podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia za rok poprzedzający rok nałożenia kary.”,

b) uchyla się ust. 5,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor, który przeprowadził kontrolę, w wyniku której zostały stwierdzone przesłanki wymierzenia kary, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 – któremu uniemożliwiono lub utrudniono przeprowadzenie kontroli.”,

d) uchyla się ust. 7,

e) ust. 8–11 otrzymują brzmienie:

„8. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–4, wymierza się przy uwzględnieniu stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia i wielkości jego obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary, a także wartości owoców i warzyw poddanych kontroli.

9. Przed ustaleniem wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor może żądać okazania dokumentów związanych z ustaleniem okoliczności, o których mowa w ust. 8, w szczególności dotyczących obrotów oraz przychodu w roku poprzedzającym rok nałożenia kary i wartości kontrolowanych owoców i warzyw.

10. W przypadku niskiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności dokonującego naruszenia, można odstąpić od wymierzenia kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1–4.

11. O odstąpieniu, o którym mowa w ust. 10, rozstrzyga w drodze decyzji wojewódzki inspektor właściwy do wymierzenia kary pieniężnej.”

f) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Kary pieniężne są wpłacane na rachunek bankowy wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”,

g) dodaje się ust. 14 w brzmieniu:

„14. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁷⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przyjmowanie informacji o niebezpiecznych produktach żywnościowych oraz o paszach od organów Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w zakresie kompetencji tych inspekcji, a także ocena ryzyka i stopnia zagrożenia spowodowanego niebezpiecznym produktem żywnościowym lub paszą, a następnie przekazywanie tych informacji do kierującego siecią systemu RASFF, o którym mowa w art. 85 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia.”;

2) użyte w art. 12 w ust. 3 w pkt 5, w art. 30 w ust. 1 w pkt 5 w lit. m oraz n, a także w pkt 7, w różnym przypadku, wyrazy „środki żywienia zwierząt” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „pasze”;

3) w art. 13 w ust. 1a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jest odpowiedzialny za zbieranie informacji dotyczących wszystkich stwierdzonych przypadków niebezpiecznej żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz żywności, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lit. b, i pasz – w zakresie objętym kompetencjami Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – i za przekazywanie tych informacji do krajowego punktu kontaktowego sieci systemu RASFF.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2018 r. poz. 1967 oraz z 2020 r. poz. 148) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Inspekcji Farmaceutycznej, Inspekcji Transportu Drogowego, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz jednostki samorządu terytorialnego współpracują przy zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w tym chorób odzwierzęcych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 915) wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 44a;

2) w art. 58c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kary pieniężne, o których mowa w art. 58b, nakłada w drodze decyzji wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzonej kontroli.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 58a i art. 58b, są wnoszone na rachunek bieżący dochodów państwowej jednostki budżetowej obsługującej odpowiednio Głównego Inspektora albo wojewódzkiego inspektora, który wydał decyzję o nałożeniu kary.

6. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁸⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285.

Art. 10. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2019 r. poz. 824 oraz z 2020 r. poz. 148) w art. 22 w ust. 1 w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. z 2019 r. poz. 269 oraz z 2020 r. poz. 284) w art. 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych sprawują, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178 oraz z 2020 r. poz. 285), nadzór nad obrotem detalicznym paszami przeznaczonymi dla zwierząt domowych, z wyłączeniem obrotu tymi paszami prowadzonego przez zakłady lecznicze dla zwierząt.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252 oraz z 2020 r. poz. 284) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 87:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw zdrowia w uzgodnieniu lub na wniosek ministrów i władz uczelni, których przedstawiciele wchodzi w skład Rady.”;

2) w art. 94 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw zdrowia, działając we współpracy z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw rynków rolnych, koordynuje działania mające na celu opracowanie zintegrowanego wieloletniego krajowego planu urzędowych kontroli żywności i pasz, o którym mowa w art. 41 i art. 42 rozporządzenia nr 882/2004, oraz współpracuje w tym zakresie z państwami członkowskimi Unii Europejskiej i Komisją Europejską.

2. Główny Inspektor Sanitarny we współpracy z Głównym Lekarzem Weterynarii będącym koordynatorem zadań inspekcji, o których mowa w ust. 3, są organami właściwymi do zadań związanych z opracowaniem i realizacją wieloletniego krajowego planu, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 52 po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i jego zastępcy;”;

2) w art. 53a po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 3b, powołuje i odwołuje wojewoda:

1) za zgodą Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych – w przypadku wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;

2) na wniosek wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych – w przypadku zastępcy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”;

3) w art. 116 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Sprawy dyscyplinarne dotyczące osób zajmujących stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców rozpatruje w I instancji komisja dyscyplinarna działająca w urzędzie obsługującym Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;

4) w art. 124 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Rzecznika dyscyplinarnego do spraw dyscyplinarnych dotyczących osób zajmujących stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców powołuje Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, spośród podległych mu członków korpusu służby cywilnej.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 5 grudnia 2008 r. o organizacji rynku rybnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1489) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 uchyla się ust. 2;
- 2) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rybołówstwa zasięga w sprawie złożonego wniosku o umieszczenie w wykazie oznaczeń opinii podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85), działających w zakresie rybołówstwa morskiego lub rybactwa śródlądowego, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 25 czerwca 2009 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1353 i 1824) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 14;
- 2) w art. 25 w ust. 3 w pkt 1 uchyla się lit. c;
- 3) w art. 26 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Kary pieniężne, o których mowa w art. 24 i art. 25, są wnoszone na rachunek bankowy Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie oraz w Kodeksie postępowania administracyjnego do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁹⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi albo wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2020 r. poz. 277) w art. 107 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor Rybołówstwa Morskiego przy realizacji swoich zadań współdziała z organami i jednostkami organizacyjnymi Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Krajowej Administracji Skarbowej, Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Sanitarnej, Państwowej Straży Rybackiej, Społecznej Straży Rybackiej, Straży Granicznej, Inspekcji Transportu Drogowego i Policji oraz ze strażami gminnymi, wojewódzkimi inspektoratami ochrony środowiska, podmiotami zarządzającymi portami i przystaniami morskimi i z terenowymi organami administracji morskiej, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów i jednostek organizacyjnych.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 13 czerwca 2019 r. o oznakowaniu produktów wytworzonych bez wykorzystania organizmów genetycznie zmodyfikowanych jako wolnych od tych organizmów (Dz. U. poz. 1401) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Kontrolę przestrzegania przepisów ustawy przeprowadzają Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz Inspekcja Weterynaryjna zgodnie z zakresem zadań tych inspekcji określonych odpowiednio w przepisach ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178 oraz z 2020 r. poz. 285) oraz ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557 oraz z 2020 r. poz. 285) i na zasadach określonych w przepisach tych ustaw.”;

- 2) w art. 9:

- a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, sporządza we współpracy z Głównym Lekarzem Weterynarii w terminie do dnia:”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zasady współpracy, o której mowa w ust. 1, określa porozumienie zawarte między Głównym Inspektorem oraz Głównym Lekarzem Weterynarii.”;

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285.

- 3) w art. 10:
- a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy do przeprowadzenia kontroli przestrzegania przepisów ustawy – w przypadku obrotu detalicznego paszą przeznaczoną dla zwierząt domowych;”
 - b) w ust. 3 uchyla się pkt 1;
- 4) w art. 11 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwy do przeprowadzenia kontroli przestrzegania przepisów ustawy.
 3. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów niniejszej ustawy innych niż określone w ust. 1 dotyczących żywności, organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych wymierzają kary na podstawie przepisów rozdziału 5 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”
- 5) w art. 12 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
- „5. Kary pieniężne są wpłacane na rachunek bankowy odpowiednio wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo powiatowego inspektoratu weterynarii.
 6. W zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie i ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256) do kar pieniężnych, o których mowa w art. 10 ust. 1 i art. 11 ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.¹⁰⁾), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i powiatowemu inspektorowi weterynarii.”

Art. 18. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie będące w zarządzie wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, służące wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, przechodzą z mocy prawa w trwały zarząd albo w zarząd wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 2) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie będące w zarządzie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, służące wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, przechodzą z mocy prawa w trwały zarząd albo w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.:

- 1) wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej przekazują wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wykazy nieruchomości będących w trwałym zarządzie oraz pozostałego mienia będącego w zarządzie wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, służących wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych wykaz nieruchomości będących w trwałym zarządzie oraz pozostałego mienia będącego w zarządzie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, służących wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji wydanych w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, stwierdza, na podstawie wykazów, o których mowa w ust. 2, przejęcie przez poszczególne jednostki organizacyjne Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwanej dalej „Inspekcją”, trwałego zarządu nieruchomości służących wykonywaniu zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych.

4. Ostateczna decyzja w sprawie, o której mowa w ust. 3, stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285.

Art. 19. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) wierzycelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, stają się, z mocy prawa, wierzycelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- 2) wierzycelności i zobowiązania Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych, stają się, z mocy prawa, wierzycelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.:

- 1) wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej przekazują wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wykazy wierzycelności i zobowiązań w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych;
- 2) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi wykazy wierzycelności i zobowiązań w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym w zakresie ochrony interesów konsumentów artykułów rolno-spożywczych.

Art. 20. 1. Postępowania niezakończone decyzją ostateczną, prowadzone przez organy Inspekcji Handlowej, w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję, prowadzą, z dniem wejścia w życie ustawy, organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości.

2. W sprawach sądowych, sądowno-administracyjnych lub administracyjnych, w których, w związku z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję, stroną lub uczestnikiem były organy Inspekcji Handlowej lub jednostki organizacyjne Inspekcji Handlowej, lub Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, stroną lub uczestnikiem stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości, lub właściwe jednostki organizacyjne Inspekcji.

Art. 21. 1. Wydane przez organy Inspekcji Handlowej zaświadczenia, decyzje i inne dokumenty w zakresie spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję zachowują ważność na okres, na który zostały wydane albo wystawione.

2. Jeżeli nabycie prawa jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia, decyzji lub innego dokumentu właściwego organu Inspekcji, a przed dniem wejścia w życie ustawy taki dokument został wydany zgodnie z właściwością przez organ Inspekcji Handlowej, to wymaganie przedłożenia dokumentu wydanego przez organ Inspekcji jest spełnione, jeżeli strona przedłoży odpowiedni dokument wydany przez organ Inspekcji Handlowej.

3. Organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości, są właściwe do uchylenia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji albo wznowienia postępowania w sprawach prowadzonych przez organy Inspekcji Handlowej w zakresie spraw należących do zadań przejętych przez Inspekcję.

Art. 22. W terminie do dnia 30 czerwca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych dane zgromadzone w związku z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję wraz z dokumentacją, która dotyczy tych danych, w tym w postaci elektronicznej, niezbędne do dokonywania analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495), a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej przekazują takie dane oraz taką dokumentację wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 23. Akta spraw, o których mowa w art. 20, a także akta innych spraw związanych z wykonywaniem zadań przejętych przez Inspekcję Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej – wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 24. 1. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przekazuje Głównemu Inspektorowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a wojewódzcy inspektorzy inspekcji handlowej – właściwym miejscowo wojewódzkim inspektorom jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w terminie do dnia 18 maja 2020 r., imienne wykazy pracowników odpowiednio Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, zatrudnionych na stanowiskach związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych wraz z podaniem stanowisk pracy poszczególnych pracowników, według stanu najpóźniej na dzień wejścia w życie tego przepisu.

2. Pracownicy wskazani w wykazie, o którym mowa w ust. 1, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się pracownikami odpowiednio Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych albo wojewódzkiego inspektoratu jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych odpowiadającego właściwością miejscową wojewódzkiemu inspektoratowi inspekcji handlowej, którego pracownikami byli do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Do pracowników, o których mowa w ust. 2, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie, przepisy art. 23¹ § 1–4 i § 6 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1040, 1043 i 1495) stosuje się odpowiednio.

4. Osoby zajmujące w dniu 30 czerwca 2020 r. stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, członkami korpusu służby cywilnej zajmującymi odpowiednio stanowiska wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i ich zastępców.

5. Urlop bezpłatny udzielony osobom, o których mowa w ust. 4, przed dniem wejścia w życie ustawy w ramach stosunku pracy w służbie cywilnej staje się, z dniem wejścia w życie ustawy, urlopem bezpłatnym, o którym mowa w art. 53a ust. 6 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 265).

Art. 25. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy laboratoria Inspekcji Handlowej wykonujące zadania należące do zadań przejętych przez Inspekcję stają się laboratoriami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 26. Do kontroli artykułów rolno-spożywczych prowadzonych przez organy Inspekcji rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 27. 1. Rada do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, z dniem wejścia w życie ustawy, staje się Radą, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Członkowie Rady do Spraw Monitoringu Żywności i Żywienia, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pełnią swoje funkcje w Radzie, o której mowa w art. 87 ustawy zmienianej w art. 12, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do końca kadencji, na jaką zostali powołani.

Art. 28. W celu wykonywania przepisów niniejszej ustawy Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej.

Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc oraz mogą być zmieniane i uchylane na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 30. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 8, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 31. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2020 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 18 ust. 2, art. 19 ust. 2 i art. 22, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 24 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem 4 maja 2020 r.;
- 3) art. 1 pkt 12 i art. 29, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*